

Přichází revoluce ve virologii?

[Jurij Muchin](#) 06.09.2021 [Články](#)

[13](#)

3 724 přečtení

Obrázek: [*Ignaz Philipp Semmelweis roku 1858*](#)

aneb Uf, uf, šamanské tance kolem koronaviru

„Nebud' d'ábla, dokud je ticho.“

Materiál je to velký, protože, jak to chápu, je velmi těžký k pochopení. Tak jsem se snažil za pomoci většího počtu objasnění, aby to bylo co nejpřístupnější normální mysli. (*Překlad je veden stejnou snahou – pozn. překl.*) Chtěl bych zdůraznit, že je to pro ty, kteří o tom opravdu chtějí něco vědět. Vzdávám hold svým spoluautorům: téma tohoto článku nanesli při příležitosti někteří komentátoři mých děl, zejména asertivní komentátor Gostost' (Гостость). A přiznávám zásluhy svému oponentovi, Sigismundu Mironinovi, jeho obsedantnímu zastrašování čtenářů sezónním nachlazením a výkřiky, že vědcům by se mělo vždy věřit, protože jsou zkrátka sakra vědci, sloužily jako pobídka pro tento článek.

Takže, v čem je zakopaný pes virologie?

Pokud mluvíme o epidemických onemocněních obecně, pak se podle oficiální medicíny šíří třemi patogeny (faktor, který způsobuje onemocnění) – bakteriemi, houbami a viry. Bakterie a houby (plísňe) jsou živé bytosti, jen velmi malé, v tomto případě mikroorganismy. Ale jsou živé!

Co to znamená „živé“?

To znamená, že bakterie a houby samy o sobě dýchají, krmí se, pohybují se, rostou a množí se. To jsou hlavní znaky ŽIVOTA. A musím dodat, že všechno živé se skládá z buněk.

A nejdůležitějším rozdílem mezi živými organismy a prvky neživé přírody je neustálá výměna látek a energie mezi tělem a životním prostředím.

Ale u virů toto není!

Dýchání je proces, při kterém dochází k výměně plynu (vzduchu) mezi tělem a životním prostředím, ale viry tento proces nemají – oni nedýchají.

Výživa je absorpce živin, potravin živým organismem, ale viry to nedělají – nestravují se.

Vylučování je proces odstraňování zbytečných nebo škodlivých odpadních produktů pro organismus ven z organismu, ale viry to nedělají – viry nevylučují nic.

Pohyb je změna polohy těla nebo částí těla jedince v prostoru – viry to nedělají, samy se nejsou schopni pohybovat a nepotřebují to, protože se samy nekrmí.

Růst je zvýšení hmotnosti a velikosti jedince v důsledku procesů biosyntézy – viry nerostou.

Vývoj je zlepšení stavby těla během života pro výkon reprodukčního procesu a někdy k obraně potomstva – viry nemají žádný vývoj.

Reakce na vnější stimuly je schopnost těla selektivně reagovat na vlivy prostředí – viry na nic nereagují.

Reprodukce je vytváření podobných jedinců – viry se samy o sobě nereprodukují, nerozmnožují.

A pokud nepřátelské bakterie nebo houby (plísňe), které se dostávají do našeho těla, začnou „pojídat“ naše tělo, aby se živily sami, a to způsobuje naši nemoc, pak je zde vše

jasné – tyto bakterie nebo houby (plísňe) v našem světě, ve kterém přežívají nejsilnější a nejpřízpůsobivější k podmínkám, bojují o „místo pod sluncem“, je přirozené, že o stejné místo pod sluncem s nimi bojujeme i my – náš organizmus. Pokud naši nemoc způsobuje něco živého, pak je s touto nemocí a s nepřáteli našeho těla, kteří ji způsobují, všechno jasné.

Ale faktem je, že viry nejsou z buněk a nejsou ani buňkou, opakují, viry nejsou živé – nedýchají, nekrmí se, nehýbají se, nerostou a nemnoží se sami. Nejsou tedy živi svou vůlí a přáním, potřebami, nemohou nikomu uškodit.

Takže jsou viry možná jen to, čemu se říká „jed“, řekněme, podobně jako kyanid draselný nebo oxid uhelnatý?

Ano, takové prohlášení dává smysl a ti, kteří dali viru jeho jméno – „virus“ (z lat. – sliz, jed) – také přemýšleli o jedu, ale faktem je, že skutečný jed, v množství dostatečném k tomu, aby způsobil onemocnění nebo smrt organismu, musí být produkován mimo tělo napadené živé bytosti – samotné tělo nebude produkovat jed pro sebe – žádný organismus, sám o sobě sobě samému neuškodí (není tu řeč o „mozku“ druhu „Homo Sapiens“) – jinak nebude žít a natož se rozmnožovat!

Ale viry, v množství jednotlivce, jako by vstupující do těla zvenčí, se náhle začnou rozmnožovat uvnitř těla, samotným naším tělem a naše tělo se tak samo zabije nebo se snaží zabít – tak tvrdí oficiální věda. Vzniká tak přání zeptat se oficiální vědy: děláte si legraci??

Existuje vůbec virus?

Takže, encyklopedický článek o virech [1] začíná vysvětlením: „*Virus (latinsky virus – jed) je nebuněčný infekční agens [2], který lze reprodukovat pouze uvnitř buněk.*“

Mno, tak jasně ... mimobuněčný, ale tvořící se pouze v buňce ... Upřímně řečeno, tohle není „pro slabou hlavu“.

Analogicky je tímto způsobem možné definovat například maso: „*Maso je ne-zvířecí agens umístěný na regálech obchodů, které lze reprodukovat pouze uvnitř zvířete.*“ A jak by taková definice masa mohla být špatná, když bychom věřili, že uvedená definice viru je správná? Vystává však otázka – proč dávat takovou definici masu? Co je směšnější?

Ale pak je otázkou, proč je taková definice dána právě viru?

Buňka živého organismu reprodukuje bílkoviny – komplexní velké organické molekuly, ze kterých se tělo buduje, tyto molekuly bílkovin mohou být snadno mimo tělo, například je jíme. Ale bílkoviny se mohou rozmnožovat pouze v buňkách těla.

Jako viry.

Takže, co je to „maso“? Je to nějaký samostatný agens nebo část těla? Je zřejmé, že se jedná pouze o to druhé – část samotného těla.

A teď opačná analogie, takže co jsou „viry“? Je to něco vnějšího, něco, co když vstoupí do těla, způsobuje onemocnění, nebo je to něco, co tělo samo produkuje, když

onemocní? Je to jed nebo je to lék, nebo v extrémním případě odpadní produkt boje buňky s nemocí?

A to je jen pouze zlomek otázek, které vznikají, jak vidíte, na základě akademické definice toho, čím je virus.

Otázky sice vyvstávají, ale oficiální vědci odpovědi nemají. V krajní míře článek v encyklopedii o virech uvádí: „*Existují tři hlavní hypotézy o původu virů: regresivní hypotéza, hypotéza buněčného původu a hypotéza koevoluce.*“ Žádná z těchto hypotéz však nemůže tvrdit, že je pravdivá, jak uvádí encyklopedie: „*Není možné spolehlivě vysvětlit původ virů na základě tří zakořeněných klasických hypotéz, což činí nezbytné tyto hypotézy revidovat a upřesnit.*“

Nicméně, oficiální věda (která dostává peníze za své uvažování) dnes přijímá za pravdu druhou hypotézu – buněčný původ virů. A drží se jí jak tonoucí stébla.

Existuje mnoho skutečných vědců a lékařů na světě, kteří již dlouho požadují ne deklaráci revize hypotézy o povaze virů přijatých oficiální vědou, ale snaží se tuto hypotézu skutečně revidovat, ale dnes jak oficiální „věda“, tak média takovým nadšencům nasazují náhubky, umlčují je.

Ale to byl více méně aforismus.

Sny o svědomí lékařů

Faktem je, že někteří z těchto nadšenců, kteří se snaží pochopit, co to viry skutečně jsou, se nedávno domnívali, že aféra s koronavirem SARS-CoV-2 uvolnila páchnoucí bažinu virologie tak, že nyní, jak nadšenci říkají, vědci z celého světa se skutečně vezmou za zjištění, co jsou to viry, a pak se vezmou za objasnění skutečných příčin těchto onemocnění, které vedou k objevení se v organismu částic, které se nyní nazývají viry.

Pro ty, kteří se mohou podívat na video, doporučuji [22minutové vyprávění](#) mladé, hezké a dokonce nenalíčené lékařky z Itálie Jekatěryny Sugakové, která s pomocí vizuálního materiálu vypráví o podstatě nadějí těchto nadšenců. **[3]**

Věřte mi, bude to užitečnější než čtení opusů mého oponenta Zikmunda Mironina (který je také z Itálie, ale to je ta hodnota, kde končí jeho zásluhy jako lékaře). Na rozdíl od Mironina je tato inteligentní žena naladěna na revoluci ve virologii, stejně jako Lenin v říjnu 1917 byl naladěný na proletářskou revoluci. A z příběhu Jekatěryny pochopíte, co se snaží vysvětlit, co přesně je základem snů těchto nadšenců, a to i těm, kteří slyšeli o virech poprvé.

Avšak nazývám to ne „prognózou“, ale „snem“, protože chápu výjimečnou podlost současných oficiálních lékařů a „virologů“ v jejich „masce“. Jejich podlost (a nečestnost) například umožnila těmto „specialistům a odborníkům“ ve jménu jejich vlastních příjmů „vědecky“ zdůvodnit potřebu způsobit světu obrovské materiální a lidské ztráty pod rouškou boje proti „hroznému nemoci COVID-19“, údajně způsobené virem SARS-CoV-2. A podle Jekatěryny Sugakové je to právě tento podvod, který probudí svědomí lékařů, ale takovou perspektivu osobně v dohledné době nevidím, i když nebudu skrývat, velmi rád bych se mýlil.

Koneckonců, pokud nejste zcela hlupákem, chápete, že pokud nyní najednou zrušíte platbu ve výši 205 tisíc rublů moskevským nemocnicím za každého pacienta

umístěného v nemocnici, kterému se podařilo obdržet diagnózu „koronavirové infekce“, a když moskevským lékařům zruší 150 tisíc rublů měsíčního příplatku za to, že mají pacienty, kterým byl diagnostikován koronavirus, pak epidemie koronaviru v Moskvě okamžitě skončí. Jako v Číně. *(Jinde se to liší jen výší příspěvků jak od států, tak i od soukromých „zainteresovaných“ firem a organizací. Princip je ale stejný.)*

Ale jak doufat ve spravedlivé rozhořčení takových „lékařů“, kteří nebojují s epidemií, ale vydělávají na ní? Oni budou upřímně rozhořčeni tím, že jim vezmou jejich „zasloužené“ příjmy „navíc“ ...

Virus SARS-CoV-2 stále není izolován

Ale vraťme se zpět k našim virům.

Takže Jekatěrina Sugaková ve zmíněném videu, mimo jiného zajímavého a logického, oznámí již známou okolnost, a to: virus SARS-CoV-2 stále **není izolován!!!**

To znamená nebylo uděláno to, co se mělo – bez pardonu – udělat před tím, než byla vyhlášena pandemie. A to povinně (je to v patřičných předpisech jak na státní, tak i na úrovni WHO, natož třeba EU).

Z miliard virusu podobných částic obsažených v nosních sekretech nachlazených pacientů:

- není izolován známými metodami agens, který se považuje za virus SARS-CoV-2;
- tento virus není geneticky izolován od jiných částic – prostě není získán jeho „izolát“ nebo chcete-li „zlatý standart“ – vzorek;
- nebylo ověřeno, zda je virus SARS-CoV-2 příčinou onemocnění zvaného COVID-19 (tj. opět nebyl získán „zlatý standard“ viru SARS-CoV-2);
- genom skutečného viru SARS-CoV-2 nebyl rozšifrován (sekvencován). [4]

Ale bez znalosti sekvence (pořadí, posloupnost) nukleové kyseliny v genomu viru SARS-CoV-2 nejsou k dispozici žádné údaje pro vývoj PCR testu k určení přítomnosti viru SARS-CoV-2 u pacientů. V důsledku toho není možné diagnostikovat onemocnění COVID-19 u pacientů s nachlazením nebo pneumonií, to znamená, že v žádném případě nelze říci, zda je osoba nemocná akutní respirační infekcí zvanou COVID-19 způsobenou SARS-CoV-2.

A v důsledku toho není možné vytvořit vakcínu proti viru SARS-CoV-2.

Zikmund Mironin vyčíslil: „K 15. červnu 2021 bylo zaregistrováno 145223 článků v PubMedu (PubMed je volně přístupné rozhraní k databázi MEDLINE, která obsahuje citace a většinou i abstrakta biomedicínských odborných článků v angličtině i národních jazycích) s klíčovým slovem COVID.“

Ale ani jeden článek o tom, že virus SARS-CoV-2 – byl vědecky izolován.

Jak se vlastně „hledají viry“

A pak vám Jekatěrina řekne, že tito virologové, a to nejen během této epidemie, ale již dávno předtím, přestali provádět tento doporučený postup a již nevydělují virus podle výše popsaného schématu, ale produkují „takové jakési buněčné pěstování“ virů.

Co to je?

Berou sputum [5] („chrchel, hlen“) nemocného pacienta, nemají ponětí, zda tam jsou hledané viry a jaké vůbec přesně, a umístí toto sputum do buněk „vero“ (Vero buňky – Buněčná linie samorozmnožující se, odvozená z ledvin afrického kočkodana (druh opice)) – a povinně do těchto buněk přidávají antibiotika a antifungální léky (zabíjí plísň, houby v organismu), jejichž úkolem, jak lze pochopit, je zabít bakterie a houby, pokud jsou přítomny ve vzorku (sputum). Zabít bakterie a houby, abyste ponechali pouze virus v „nudli“ jako jediný patogen. A pak vero buňky nechají hladovět. Poté vědci pozorují smrt buněk „vero“ a prohlašují tuto smrt za důkaz přítomnosti viru a o jeho patogenitě (škodlivosti).

Antibiotika, antifungální léky a hladovění jsou však pro buňky samy o sobě smrtelné, takže je na řadě očividná otázka – co tyto buňky doopravdy zabilo? Mýtický virus nebo souběžně látky zavedené do buňky, které jsou pro něj jedy, anebo „hlad“?

Pokud, abychom porozuměli podstatě těchto experimentů, myšlenkově uveličíme buňky „vero“ z opic na velikost člověka a nahradíme antibiotika a antifungální léky něčím podobným, pak tento experiment lze popsat následovně – „vědci“ berou pokusné lidi, zavádí jim sputum (hlen, chrchel) od nemocných pacientů a pak tyto lidi, de facto odsouzené vězně, umístí do uzavřených buněk – „cel“, přestanou je krmit a nedají jim pít a vstříknou jim arsen a kyanid draselný. A pak se dívají – zemřou ti lidé, nebo ne? A pokud zemřeli, je oznámeno, že tyto osoby nezemřeli na arsen nebo kyanid draselný a ani ne na hlad, ale proto, že sputum (chrchel, hlen, nudle) obsahovalo viry nebo požadovaný virus (vědecky správně by měla být provedena „pitva“ pro určení skutečné příčiny úmrtí, stejně jako v kriminalistice, jinak neznáte tuto pravou příčinu).

Tak prostince dnes pracují virologové.

Přirozená otázka zní – provádějí kontrolní experimenty? To znamená, že by vzali „vero“ buňky, do kterých by přidali antibiotika, antifungální léky, a přestali by tyto buňky krmit, a zjistili tak, zda takové buňky zůstanou naživu? Jen tam nedají sputum – „chrchel“ nemocného pacienta.

Ukázalo se, že v celé „oficiální“ virologii, ani s jedním takto tímto způsobem „nalezeným“ virem, nebylo nic takového „oficiálně“ nikdy provedeno!

Je nemožné tomu uvěřit, ale předkládané video dokazuje, že tomu tak je.

Jediný způsob!

No dobrá, virologové zabili buňku „vero“, no a co?

Umírající buňky vylučují mnoho vlastního genetického materiálu ze svých chromozomů (DNA a RNA) ve formě fragmentů těchto DNA a RNA, stejný genetický materiál je obsažen ve vzorku „chrchle“ a v krevním séru s kravským mlékem, které bylo také přidáno do roztoku pro předchozí výživu buněk. A pak virologové deklaruují (prohlašují) přítomnost těchto částic v roztoku s fragmenty DNA a RNA uvnitř, a následně deklaruují (určují) tento důsledek jako skutečnost, že „virus se rozmnožil“! ROZMNOŽIL SE!! A

jeho reprodukce zabila buňku, správněji – buňka se zabila sama, když předtím sama rozmnožila virus. Pak dělají fotografii všech těchto částic pod elektronovým mikroskopem a vybírají ty částice, které se jim zalíbí, a prohlásí je za hledaný virus.

Stručně řečeno, rozbijí křišťálovou vázu kladivem na kamenné podlaze a pak prozkoumávají výsledné střepy – fragmenty a rozmýšlí o tom, jak se tato váza sama rozlomila pomocí těchto střepů. To je opravdu na hlavu. Uf! Uf! Kýho výra!

A to je **jediný** způsob, který se v současné době používá ve virologii k zjištění, že určitý virus existuje. K dnešnímu dni je to jediný důkaz existence virů jako takových.

Ale ani tyto částice, které jsou považovány za viry, **virologové neizolují**, aby stanovili sekvenci nukleotidů v jejich genomu!

Například notoricky známý virus SARS-CoV-2 ve své formě a s jeho korunou je přesně stejný jako exozomy, které tělo samo produkuje během rozpadu buněk a které nejsou absolutně vůbec patogenní. Exozomy jsou „*mikroskopické extracelulární vezikuly (bublínky) [6] o průměru 30-100 nanometrů uvolňované do mezibuněčného prostoru buňkami různých tkání a orgánů.*“ A ty částice, ve kterých je předpokládán „podezřelý virus“, aby se mohl nějak odlišit od prostě exozomů, je velmi obtížné od exozomů oddělit, takže virologové se v současné době s tímto neobtěžují. „A je jim to vůbec třeba?“.

Tak proto je plná absence statí a článků ve světové „vědě“ o vydělení, izolaci viru SARS-CoV-2.

Toto je také vysvětlení, proč vyhlášené prémie za adresu článku, který popisuje vydělení – izolaci SARS-CoV-2, nebudou nikdy vyplaceny.

Vědecké stvoření jednorozce

Dobrá, tito „vědci“ zničili buňky původem od kočkodanů a získali roztok, ve kterém se vznášejí kousky DNA a RNA v exozomových koulích. A tak, co bude dál? A pak vědci sekvenováním určují sekvenci (pořadí) nukleotidů v těchto fragmentech DNA a RNA a zároveň vytvoří počítačový program, který jim umožní vytvořit virtuální genom celého podezřelého viru z těchto fragmentů. Vzhledem k tomu, že všichni vědci jsou „samozřejmě“ velmi chytrí každý sám o sobě, pak každý má své vlastní chytré počítačové programy, a v důsledku toho je virtuální genom stejného nalezeného viru prakticky všude odlišný a základní údaje pro určení viru, pro testy PCR a i pro vakcíny jsou tak odlišné.

Odbočím.

Již jsem psal, jak američtí lékaři Morell a Cowan komentovali článek napsaný v červnu 2020 a zveřejněný na webových stránkách amerického analogu ministerstva zdravotnictví – „Centra pro kontrolu a prevenci nemocí“ (CDC) uveřejněný skupinou 20 virologů z různých laboratoří, kteří zase popsali, jako by ONI získali „zlatý standard“ SARS-CoV-2. ([ZDE](#))

Za prvé, v části „Sekvenování celého genomu“ v článku se zjistilo, že vydělením a izolací viru, a poté sekvenováním celého jeho genomu od počátku do konce, nebo alespoň zabitím „vero“ buněk a sekvenováním jejich zbytků se tento kolektiv vůbec neobtěžoval. Jednoduše „*vzali 37 párů nukleotidů pro vytvoření PCR, na základě odkazu na*

sekvenci známou jako koronavirusovou posloupnost v genové bance (přístupové číslo GenBank NC045512).“

Cowan je pobouřen: „Pro mě je tato práce počítačových programů vědeckým podvodem. Zde je analogie: Skupina vědců tak tvrdí, že našla jednorožce, protože našli kus kopyta, žíni z ocasu a kus rohu (‘pevně’ předpokládají, že je to od jednorožce). Poté tyto informace vložili do počítače a naprogramovali jej, aby znovu vytvořili genom jednorožce. A pak tvrdí, že tento počítačově ‘znovu’ vytvořený ‘obrazec’ je skutečný jednorožec. Ve skutečnosti nikdy neviděli žádného jednorožce, takže nemohli zkoumat jeho genetickou výbavu, aby porovnali své vzorky s žíněmi, kopyty a rohy pravého jednorožce.

Tito vědci se prostřednictvím ‘konsensu’ (vlastně jakási obdoba hlasování, dohody) rozhodli, který výsledek jejich počítačových programů je ‘skutečným genomem SARS-CoV-2’. Je zřejmé, že různé počítačové programy nabídnou různé verze imaginárního ‘jedorožce’, a proto se spojili do skupiny a rozhodli společně, který z jejich programů je ten skutečný imaginární jednorožec!“

Ale ve světě těchto „virologů“ není jen dvacet lidí, ale tisíce, a není divu, že vakcín ve vývoji je pak asi tři sta. A kterou vybrat? Ententýky dva špalíky...

Ale zpět k diskutovanému videu Jekatěriny Sugakové.

Kontrolní výstřel do hlavy oficiální teorie

A Jekatěrina Sugaková dále v tomto videu vypráví o tom, co považuje za revoluci ve virologii.

Ale já vám řeknu, proč revoluce, kterou očekává, jen tak nebude. A bude to jen další důkaz o podlosti takzvaných „vědců“.

Takže, 21. dubna 2021 německý vědec Dr. Stefan Lanka uskutečnil „kontrolní výstřel do hlavy“ oficiální virologie. Jedná se o poměrně známého opravdového vědce, informace o něm dám v postskriptu. Provedl kontrolní experiment pro celou virologii (podrobnosti ve videu Jekatěriny), a tak krátce – vzal tuto „základní“ buněčnou kulturu „vero“ a ANIŽ BY DO NÍ ZAVEDL „CHRCHEL, HLEN ČI NUDLI“ NEMOCNÉHO, jednoduše ošetřil tyto buňky antibiotiky a fungicidy (proti houbám a plísním), kterými virologové jinak opracovávají tyto buňky spolu s umístěním pacientova „chrchle“ do nich. Nechal je vyhledovět. A získal úplně stejný výsledek, jako oni, když přidávají „chrchle“ infikované viry.

Jekatěrina Sugaková v předvedeném filmu se domnívá a prohlašuje, že Lankeho experimenty nejsou ani jen tak koncem viru SARS-CoV-2, jako je to konec všech virů jako něčeho, co způsobuje onemocnění!

Ale já nebudu spíchat s takovým závěrem, protože je to stále jen důkaz, že metoda určování přítomnosti virů, kterou nyní virologové akceptují, se na to vůbec nehodí. Ano, Lankovy práce jsou vážným důkazem nekonzistence (nesouladu) oficiální teorie virových onemocnění, ale definitivně může být tato teorie pohřbena pouze svou alternativou – pochopením toho, co vlastně způsobuje ty nemoci, které jsou nyní považovány za virové.

Jekatěrina Sugaková však správně chápe, že práce Lankeho nic nezmění – budou ututlány a nikdo (z tzv. „oficiálních „vědců“) se nevrhne střemhlavě hledat skutečné příčiny epidemií. A žádá své diváky, aby co nejvíce šířili informace o této Lankeho práci.

To by se nesporně mělo udělat, bez ohledu na to, že se obávám, že úspěch nelze očekávat, protože je třeba pochopit, kdo jsou tito „vědci“ a proti jak bezohlednému zločinnému gangu Stefan Lanka a ona vystupují.

Ti, co hledají svou manu nebeskou – peníze, objevy nedělají

Dnes je „věda“ ve všech zemích ve své většinové mase již dlouho intelektuální spodinou společností. Podtrhuji, že ne prostě spodinou, ale intelektuální spodina a špína je nejhroupější část lidí, kteří mají „navíc“ papírové diplomy o vysokoškolském vzdělání. Ano, pro vědce je číst toto ponižující, nevěří tomu, rozhořčuje je to, avšak to nevyplývá ani tak z mých prohlášení (i když já, který jsem absolvoval institut s „červeným diplomem“ a později řídil práci vědců, vím, o čem mluvím), ale z výsledků „prací“ všech těchto „vědců“ z celého světa.

Jádrem této situace s kádry vědy je odporná nemorální myšlenka, že jen blázni pracují rukama a ti chytří „někde sedí“ a získávají peníze za toto sezení. Je to prostě neúcta k poctivé práci, jakékoliv. Proto ta ubohá touha mnoha rodičů poskytnout dětem vysokoškolské vzdělání ziskem papírů za každou cenu, jen aby „nepracovaly v továrně“. Děti, dokonce hloupé, rodiče „usazovaly a usazují“ na různých univerzitách, které (k radosti těch „přednášejících“, kteří neumějí pracovat, ale jen bezduše žvanit a papouškovat), se organizovaly po celém světě v nezměrném počtu.

Dobře, a teď ten člověk dostal „nějak“ diplom a dál co?

A pak následuje práce v terénu, v továrně nebo v nemocnici – práce, za jejíž výsledky se musíte přímo osobně zodpovídat. A proto na opravdovou práci šli a jdou jen ti nejschopnější a nejčestnější absolventi vysokých škol. Nebojte se, také se bojí zodpovědnosti, ale jejich svědomí nebo pocit povinnosti zvítězí. Ale hloupý, tupý a bezohledný intelektuální odpad s diplomem se snaží „usadit“ tam, kde není žádná odpovědnost. A takové místo je místem „vědce“ – nevyžadujícího mnoho inteligence a kde je velmi lehké vyhnout se jakékoli odpovědnosti.

Již více než století do vědy povětšinou nejdou ti, kteří mají schopnosti a nebo je alespoň fascinoval proces studia přírody a hledání jejich zákonů a zvláštností. Do vědy se dnes chodí za snadnými penězi („slavný boj“ o granty bohatých „mecenášů“ na občas až „podivuhodné pokusy“).

Takto píše manželka akademika Landaua, K. Drobancevova, o Landauově spoluautorovi, akademikovi E. M. Livšicovi:

„Návyk hromadit peníze zdědil Jevgenij Michajlovič od svého otce. Když synové dospívali, jejich otec řekl: ‘Od té doby, co soudruzi zničili u nás lékaře soukromou praxí, a udělali lékařskou péči v Sovětském svazu bezplatnou, pak se moji synové stanou vědeckými pracovníky.’ Sám ‘Žeňka’ o tom s velkou pýchou vyprávěl a obdivoval předvídatost svého otce. ‘Táta měl pravdu, protože máme nejvyšší platy, my, vědci.’ A kupodivu nejmladší syn lékaře Livšice Ilja, také šel mezi vědce fyziky.“

Jak existují a přežívají ve vědě, tito často otevřeně tupí, „vědci“?

Tím, že opakují jako mantru (bez pochopení podstaty) to, co je naučili jejich učitelé, a tím, že se sami stali přednášejícími, učí totéž další generaci vědců. V důsledku toho se pokrok relativně rychle rozvíjí díky rozvoji techniky a technologií v reálných záležitostech a výrobě, ale vědecké představy zůstávají extrémně zastaralé, ubohé (viz třeba celosvětový „nepřesný oficiálně neoficiální zákaz“ prozkoumávat Einsteinovu teorii relativity).

Oceňte: Skutečnost, že epidemická onemocnění jsou způsobena určitými viry, byla vyučována pro pět generací lékařů a „vědců“, desítky tisíc „vědců“ se staly doktory věd a akademiky, kteří studují v buňkách živých bytostí částice, které považují za viry – ve skutečnosti jed pro tyto organismy.

V důsledku toho nejsou studovány skutečné příčiny epidemických onemocnění, které jsou považovány za virové, a prostředky boje proti nim se nevyvíjí.

Připomenu případ mého oblíbeného historického hrdiny, o kterém jsem znova psal před rokem.

Ignác Filip Semmelweis

(Ignác Filip Semmelweis, 1818-1865, byl maďarský lékař pracující v porodnictví, který se zabýval zkoumáním příčin epidemií horečky omladnic v nemocnicích.)

Na počátku 19. století ve všech porodnicích světa zuřila nemoc nazývaná „horečka omladnic“, která odnesla do hrobu až 30 % rodiček. Pokud jde o letalitu (smrtnost), horečka omladnic překonávala neštovice a cholera dohromady: Například jen v Prusku na ni za 60 let zemřelo 363 624 žen. Toto onemocnění bylo považováno za přirozené a bylo spojováno s vrozenými charakteristikami žen.

V roce 1846 se začal tehdy neznámý mladý lékař vídeňské porodnice Ignác Semmelweis zajímat, proč úmrtnost žen v různých vídeňských nemocnicích není stejná?

Objevitel mikrobů Louis Pasteur si ještě ani nekoupil mikroskop, a nikdo tak o mikrobech ještě nic nevěděl, a Semmelweis nemohl do svého budoucího objevu vnést skutečně vědeckou teorii (ve skutečnosti jeho domněnky rovněž byly vědecké). Semmelweis, který se snažil pochopit příčiny různých úmrtí, se snažil najít spojení s různými faktory, například s průchodem kněze nemocnicí se zvonkem oznamujícím smrt jiné rodičky. Možná zvonění zvonku připomínajícího smrt způsobuje, že ostatní umírají? Kněz začal procházet jinými dveřmi, přestal propěvovat, ale ženy, které rodily, stále umíraly.

Ale v nemocnici, kde Semmelweis praktikoval, profesor Kolehko prováděl pitvu, řízl se přitom do prstu skalpelem a zemřel. Příznaky jeho onemocnění byly přesně stejné jako u rodiček. *„Takže to není jen o ženách, to znamená, že důvodem je něco jiného!“* – osvítilo Semmelweise. *„To znamená“* – uvažoval dále Semmelweis, *„že mrtvolý vylučují jed a tento jed, který se dostává do rány i jinak zcela zdravého těla, způsobuje smrt v tomto zdravém těle. Nezáleží na tom, jestli je to muž nebo žena!“* (Určitě to není jed, jsou to bakterie, ale v té době o nich nikdo ještě nic nevěděl. Ale směr uvažování byl správný.)

„Úkol se zjednodušuje“ – pochopil Semmelweis – „je nutné zabránit vniknutí částic z mrtvol (na mysli především zaschlé zbytky krve a jiných částí těl na nástrojích od předchozích pacientek a ‘této špíny’ na rukách doktorů po zákrocích u předchozích pacientů) do porodního orgánu žen při porodu. Mrtvolné částice by měly být před operací omyty z rukou a chirurgických nástrojů a očištěny tím, co může současně neutralizovat trupní jed,“ uzavřel uvažování Semmelweis a navrhl, aby si chirurgové před operací umývali ruce chlorovým vápnem.

A pak to začalo! Jak se chirurgové smáli, až se za břicho popadali, bláznovi a hlupákovci Semmelweisovi! To přece nevymyslíš! Když operujete, pak jsou samozřejmě ruce pokryté krví, špinavé. Samozřejmě, že po operaci je třeba je umýt, aby se třeba oblečení nezašpinilo. Ale před operací, proč se mýt?? Pochází z nějakého zapadlého Maďarska a učí je, osobnosti hlavního města, z velkého světa, jak dělat operace?!

Podobně si dnes „vědci“ dělají legraci z „blázna“ Stefana Lanky, i když jsou ve srovnání s ním všichni de facto bezvýznamní – on již učinil obrovský objev v medicíně – dokázal, že spalničky nejsou způsobeny virem. Jak může nicota souviset s talentem? Jen na něj kvičte a plivejte sliny!

Ale Semmelweis, stejně jako Stefan Lanka, potvrdil svůj návrh experimentem. V květnu 1847 zavedl na své klinice antiseptické mytí (chlorovaným vápnem) rukou a nástrojů před operací. A pokud v dubnu byla úmrtnost žen při porodu 18,3 %, pak do konce roku klesla na 0,19 % a v roce 1848 byly měsíce, kdy při porodu nezemřela vůbec ani jedna žena!

Lékaři, kteří se měli zasadit za tuto myšlenku, protože to skutečně chránilo jejich pacienty (vzpomenete si na Hippokratovu přísahu?), reagovali rázným odmítnutím Semmelweise a naprostým nerespektováním jeho návrhů. Vyhodnoťte si to sami: Pokud před Semmelweisovým objevem u těchto lékařů jednoduše umírali pacienti – a lékaři nevěděli, jak jim pomoci – pak po objevu Semmelweise, nepoužití antiseptika znamenalo plně vědomou vraždu pacientů. Nebo to byli povinni „alespoň“ vyzkoušet, tak jako kontrolní pokus, a tím buď potvrdit, či vyvrátit Semmelweisovy myšlenky (tak jak se má ve vědě postupovat). Ale medicína zabíjela, zabíjela a zabíjela!!

Lékaři po celém světě zabíjeli pacienty, ale antiseptikum se neužívalo!

Možnosti k proryvu tu byly. Vídeňský profesor Carl Braun (porodník) na své klinice použil chlorované vápno jako antiseptikum, ale při přednášce Vídeňské lékařské společnosti uvedl, že pokles úmrtnosti na jeho klinice je způsoben lepším vytápěním a ventilací (čili porušil základní vědecké pravidlo, prostě lhal nebo minimálně nedořekl vše a tak měl svůj – bohužel – „zvláštní osobní podíl“ na úmrtích pacientů ... došlo Vám to na kolika úmrtích?). A pak dalších 17 let, až do své smrti, Semmelweis přednášel, psal články, knihy a osobní dopisy, snažil se prosadit svůj objev a snažil se zachraňovat lidi. Zbytečně. Lékaři ho úporně nebrali na vědomí...

Předpokládá se, že Semmelweis nakonec zešlehl a předpokládá se, že zemřel 15 dní poté, co byl násilně umístěn do psychiatrické léčebny. Wikipedie uvádí, že posmrtné vyšetření Semmelweisova těla odhalilo: „Perikarditida, zánět pohrudnice a následné sepse byly způsobeny bitím. Ve skutečnosti tak byl Semmelweis ubit k smrti nemocničním personálem!!!“

Krásný život a krásná smrt! Protože jeho život měl smysl.

ZDE další informace:

Dva roky po Semmelweisově smrti jeho dílo dokončil anglický chirurg baron Joseph Lister, který však musel také hodně vytrpět od lékařských osobností, včetně pokut za přílišné (!!!) plýtvání mýdlem (!!!) v nemocnici. Je pravda, že Lister se již opíral nejen o výsledky Semmelweise, ale také o Pasteurovy práce. Antiseptikum tak nakonec vstoupilo do lékařské praxe.

Řeknete, jak hloupí, zaslepení a zpátečníci byli tito chirurgové předminulého století. Diplom kupovali nejspíš v temných průjezdech domů (obdoba u nás na univerzitě v Plzni, pamatujete si to ještě?)! Nic takového! Ve Vídni vystoupil proti antiseptiku v Londýně člen Pařížské lékařské akademie, profesor Rudolf Virchow (taková zajímavost – V roce 1846 se stal prosektorem v nemocnici Charité), v Londýně vynikající porodník, vynálezce mnoha chirurgických nástrojů, a způsobů, jak zastavit krvácení a anestezie Sir James Young Simpson. Semmelweise podporovali především mladí lidé a proti byli velmi ctihodní, jistě jinak často vynikající chirurgové.

Dobrý psycholog a znalec L. S. Saljamon v knize „Vědecký objev a jeho vnímání“ o důvodech v případě Semmelweise řekl přesně: „... *psychologická touha porodníků nepovažovat se za vrahy a sociologický faktor nepřátelských vztahů hrály, ne-li nejdůležitější, pak velmi významnou roli v osudu objevu Semmelweise ... Slyšíme zde hlas svědomí mladého lékaře, ale jeho kolegové slyšeli pouze slova hrozného obvinění.*“ Obvinění ze zabití matek, kvůli tomu, že dříve neužívali antiseptika.

No a teď si představte: Dnes nebo zítra si všichni tito lékaři – skuteční panikáři kolem Covidu – budou muset přiznat, že bez sebemenšího důvodu způsobili obrovské škody na zdraví mnoha lidí a ekonomice svých národů (v zájmu některých politiků). A tohle sami dobrovolně přiznají?

K tomu se nikdy nepřiznají!

Podívejte se na Zikmunda Mironina, který je vůči mně v opozici, „50 let“ se živí vědou v oblasti studia „viru“ – a on najednou sám přizná, že viry nejsou příčinou epidemií?

Smějete se?

Podívejme se, virus SARS-CoV-2 nebyl izolován, a Mironin již několik článků za sebou není schopen oznámit, kdo jej izoloval, a ani pokušení získat cenu jeden a půl milionu eur ho nedonutilo oznámit adresu článků s popisem izolace, vydělení viru. Mironin nicméně píše: „*Závěr: neizolován – na základě názoru zrud (antikovidistů); závěr izolován je založen na názoru statisíců kvalifikovaných vědců, vysoce profesionálních, na rozdíl od ruských vědců.*“ A vyžaduje, aby mu uvěřili jenom proto, že on je přece vědec. A jaký je rozdíl mezi ním a těmi vědci, kteří zabíjeli rodičky v 19. století??

Myšlenka nevyhnutelnosti přiznat si své mylné názory činí lékaře mimořádně krutými, bezohlednými a zlými. A v předminulém století pokračovali v nepoužívání antiseptik, jak jen mohli, a současní vědci budou hloupě a tupě mluvit o hrozném epidemii COVID-19 a dalších chřipkách! Vzhledem k tomu, že ve vládách zemí a ve sdělovacích prostředcích se shromáždili extrémně nekulturní lidé, prostě především kariéristé, kteří nejsou schopni vůbec pochopit okolnosti jakýchkoliv jevů a jsou ve svých názorech vedeni pouze tím, co tvrdí „oficiální vědci“, pak revoluci ve virologii čekat nelze.

Současní „vědci“ tuto revoluci nepřipustí. A ani farmaceutické firmy.

Abych to shrnul: technika („buněčného kultivování“), kterou dnes vědci určují přítomnost viru a tím typ viru – je lživá! A užívat to nelze! Zejména to nelze použít k určení, co přesně (který virus nebo jiný patogen) způsobilo sezónní „nachlazení“ roku 2020, nazývaném COVID-19.

Nejen to, je třeba pochopit, z hlediska základních lidských práv, z právního hlediska: *„Jakékoli prohlášení na vnitrostátní nebo mezinárodní úrovni týkající se údajné existence viru SARS-CoV-2, nebezpečí SARS-CoV-2, jakož i přínosů a bezpečnosti očkování proti SARS-CoV-2, tedy nemá žádný vědecký základ, a v důsledku toho postrádá jakékoli právní odůvodnění.“* Proč? Poučte se z postskriptu.

P. S.

Info z internetu: *„Stefan Thomas Josef Lanka (* 27. září 1963 Langenargen) je německý molekulární biolog, spisovatel a vydavatel. Prezentuje různé vědecky vyvrácené postoje, jako je popírání AIDS, je konspirační teoretik a odpůrce očkování.“*

A některé podrobnosti:

„Kdysi německý biolog Dr. Stefan Lanka nabídl, že zaplatí 100 000 eur každému, kdo by mohl poskytnout vědecké důkazy o existenci viru spalniček. A ze začátku mu soud nařídil zaplatit tuto částku poté, co dr. David Bardens začal žádat o tuto prémiovou částku, když předložil biologovi výzkumy publikované v lékařském časopise. Poté soudce zemského soudu v Ravensburgu (jižní Německo) rozhodl ve prospěch dr. Bardense v této kontroverzní otázce a uznal, že podle všech kritérií jsou důkazy dostatečné.

Německý federální soud (BGH) postoupil toto rozhodnutí v únoru 2016 Vrchnímu zemskému soudu ve Stuttgartu (OLG Oberlandesgericht Stuttgart). A rozhodl o vyplacení žalobci částky 100 000 eur, nabízenou jako odměnu za vědecký důkaz existence takzvaného viru spalniček. Žalobci bylo rovněž nařízeno, aby pokryl veškeré soudní výdaje.

Do případu bylo zapojeno pět odborníků, kteří prezentovali výsledky vědeckého výzkumu. Všech pět znalců, včetně doktora a profesora Andream Podbielského, kteří byli vybráni Vrchním zemským soudem ve Stuttgartu, jako nejvyšším orgánem, nezávisle zjistilo, že žádná ze šesti publikací předložených soudu, neobsahuje VĚDECKÉ důkazy o skutečné existenci takzvaného viru spalniček.

V průběhu soudního jednání byly prezentovány výsledky studií takzvaných genetických stop údajného viru spalniček. Dvě uznávané laboratoře, včetně největšího předního genetického institutu, současně a nezávisle na sobě, přišly ke stejným výsledkům. Výsledky dokazují, že autoři šesti publikací se mýlili ve svých představách o viru spalniček, a virologové se v důsledku toho až dosud mýlili ohledně spalniček: spletli si obvyklé složky běžné buňky s částí takzvaného viru spalniček.

Kvůli této chybě se během hledání konsensu (který probíhá již několik desetiletí) v myslích některých odborníků spojily obvyklé složky buňky a vytvořily „vizuální“ model viru spalniček. Dodnes nebyla v lidském těle ani v těle zvířete nalezena skutečně existující biologická struktura, která by odpovídala tomuto modelu. S příchodem genetických testů byly všechny teze o existenci viru spalniček vědecky vyvráceny.

Autoři šesti publikací a všechny ostatní zúčastněné osoby tuto chybu neodhalili, protože porušili základní povinnost vůči vědě, kdy je potřeba pracovat *lege artis* (podle všech pravidel umění – latinsky [7]), tedy v souladu s mezinárodně zavedenými pravidly a osvědčenými vědeckými postupy. Neuvádějí žádné kontrolní experimenty. A kontrolní experimenty by mohly ochránit nejen autory, ale i celé lidstvo před touto vážnou osudovou chybou. Tato chyba „skutečných poctivých vědců“ položila základy pro víru v existenci určitých virů, které způsobují onemocnění. Znalec jmenovaný soudem, doktor a profesor Podbelski, který odpověděl na klíčovou otázku soudu, která je reflektována na straně 7 zápisu soudního jednání, jasně potvrdil, že autoři neuváděli žádné kontrolní experimenty.

Nejvyšší zemský soud ve Stuttgartu tak zrušil rozhodnutí soudu prvního stupně, zprostil obžalovaného (Lankeho) povinnosti vyplatit částku prémie a odkázal se při tom, mimo jiné, na hlavní prohlášení profesora Podbelského týkající se šesti publikací. Žalobce se odvolal k Nejvyššímu soudu a chtěl napadnout rozhodnutí Nejvyššího zemského soudu ve Stuttgartu. Jako důvod poukázal na své subjektivní, ale ve skutečnosti nepravdivé přesvědčení o důsledcích procesu ve Stuttgartu a vyjádřil znepokojení nad tím, že zveřejnění faktů o spalničkách představuje hrozbu pro lidské zdraví (ve skutečnosti pro vědce a lékaře hromadící majetek). Nejvyšší soud zamítl odvolání žalobce ústně, soud k tomu neviděl žádný důvod. Nejvyšší soud tak potvrdil rozhodnutí Vrchního krajského soudu ve Stuttgartu ze dne 16. února 2016.

Šest publikací předložených u soudu jsou významné vědecké publikace o viru spalniček. Vzhledem k tomu, že neexistují žádné jiné publikace, kromě těchto šesti článků, které se pokoušejí prokázat existenci viru spalniček pomocí vědeckých metod, má rozhodnutí Nejvyššího soudu v soudních sporech o virus spalniček a výsledky genetických testů své důsledky. Jakékoli prohlášení na vnitrostátní nebo mezinárodní úrovni týkající se údajné existence viru spalniček, nebezpečí spalniček a přínosů a o bezpečnosti vakcíny proti spalničkám je tedy bez vědeckého základu, a v důsledku toho postrádá jakýkoli právní základ (nemoc bezesporu existuje, ale je pak způsobována jiným „mechanismem“).

Podle výsledků odpovědí na otázky, které byly vyzvány výzkumem viru spalniček, Dr. Annette Mankertzová, vedoucí Národního referenčního institutu pro spalničky v rámci Institutu Roberta Kocha (RKI), souhlasila s důležitou skutečností. Že to může vysvětlit nárůst ztráty dějeschopnosti způsobeného očkováním, a konkrétně vakcínou proti spalničkám. A také to, že tato konkrétní vakcína významně zvyšuje riziko rozvoje autismu.

Profesorka Mankertzová připouští, že takzvaný „virus spalniček“ obsahuje typické složky obyčejné buňky (ribozomy, buněčné struktury pro produkci bílkovin). Vzhledem k tomu, že vakcína proti spalničkám obsahuje „nedotčený virus spalniček“, daná vakcína obsahuje vlastní složky buňky. To vysvětluje, proč vakcína proti spalničkám způsobuje častější a závažnější formy alergií a autoimunitní reakce ve srovnání s jinými typy vakcín. Profesor Podbelski, odborník určený soudem, několikrát zopakoval, že uznání přítomnosti ribozomů ve viru spalniček Institutem Roberta Kocha znamená uznání teze o existenci viru spalniček za neplatné.

Během soudního jednání bylo také ustanoveno, že nejvyšší vědecký orgán Německa v oblasti infekčních onemocnění, Institut Roberta Kocha (RKI), navzdory legálnímu požadavku podle čtvrtého zákona o ochraně před infekčními nemocemi (IfSG), nedokázal vytvořit testy potvrzující existenci viru spalniček a publikovat je. V Institutu

Roberta Kocha tvrdí, že „provedli interní studie viru spalniček, ale odmítají odhalit nebo zveřejnit výsledky.“

[1] Text z „naší“ Wikipedie: **Virus** (z lat. „virus“ – jed) je drobný unitro buněčný cizopasník nacházející se na pomezí mezi živým a neživým. Patří mezi tzv. nebuněčné organismy a svou stavbou se od buněk dramaticky liší. „Tělo“ virů je tvořeno tzv. virovou částicí, která je složena především z bílkovin a nukleových kyselin. Pro viry je charakteristické, že nerostou, nedělí se a ani nejsou schopné vyrábět (bez cizí pomoci) energii či vytvářet vlastní bílkoviny. Obvykle jsou také mnohem menší než třeba bakteriální buňky (nemluvě o lidských buňkách), ale existují výjimky: největším známým virem je Pithovirus veliký 1,5 mikrometru.

Ty nejprimitivnější viry obsahují pouze svoji genetickou informaci ve formě DNA nebo RNA, které jsou uloženy v kapsidě. Ty složitější mohou navíc na povrchu obsahovat obalovou membránu pocházející z napadené buňky. V kapsidě mnohých virů mohou také být různé enzymy (s různou funkcí).

Je známo přes 9100 druhů virů. Dosud neznámých virů může být řádově více – podle odhadů jen savci hostí sta tisíce druhů virů. V oceánech bylo v r. 2019 molekulární analýzou viromů identifikováno téměř 200 tisíc různých populací virů. Viry hrají důležitou roli v přírodních systémech. Některé viry nesou přízvisko -fág a předponu podle organismu, který napadají. Napadají-li bakterie, nazývají se bakteriofágy, viry napadající sinice se nazývají cyanofágy a nedávno byly objeveny i viry napadající velké viry, tzv. virofágy. Některé viry napadají člověka a mohou způsobovat onemocnění.

Žádné virové onemocnění nelze léčit antibiotiky. Důvodem podávání antibiotik u těchto onemocnění je předcházení následných takzvaných „super infekcí“, tedy infekcí způsobených bakteriemi, které s odstupem několika dní napadnou organismus oslabený předchozím virovým onemocněním.

[2] **Agens** – původce, činitel, účinná látka, příčina nemoci

[3] Tady jsem narazil na [video](#), které pochází od borců s dezinformací v Rusku (jako u nás):

A zde se opět nabízí otázka, proč už si – sakra – nenechali aspoň oni vyplatit prémii za izolování „tohoto“ viru od „toho“ Němce ve výši jeden a půl miliónu eur ... Ano, odpověď je výše v článku. Bojí se nejspíše případného soudního rozhodnutí.

[4] To nebrání médiím v desítkách „pravdivých“ rozhovorech neustále tvrdit prostřednictvím „doktorů, politiků a odborníků na cokoliv“, že všechno je přísně vědecky...

[5] **Sputum** – chrchel, hlen, sliz, hnis

U mikroskopického vyšetření se zjišťuje přítomnost leukocytů, mykobaktéria tuberkulózy (TBC), nádorových buněk apod. Sputum se odebírá do sterilních širokých zkumavek (tzv. sputovky), ráno, nalačno, si nemocný nejprve vypláchne ústa vodou, vyplivne sliny do buničiny, poté se zhluboka nadechne a sputum vykašle do zkumavky. Při cytologickém vyšetření se zjišťuje původ, struktura, funkce a patologie buněk. Většinou je nutný sběr 3 vzorků. ([ZDE](#))

[6] **Vezikul**, čili transportní váček nebo membránový váček je relativně malá unitrobuněčná struktura obklopená fosfolipidovou membránou. Úkolem je skladovat a transportovat některé složitější organické látky a také je někdy trávit.

[7] **Lege artis** (lat.) zkrácením z *de lege artis medicinae* (lat.), tedy podle pravidel umění lékařského. V současnosti je v ČR vykládán jako takový preventivní, diagnostický nebo terapeutický postup, který odpovídá nejvyššímu dosaženému vědeckému poznání.

Dovětek překladatele

Je možné, že vše je správně, jak oficiálně (mimo očkování), tak „konspiračně“. Jak to?

Tělo je řízeno jako celek a reaguje na vnější popudy okolního prostředí. Při nachlazení, či alergii, nebo v jiných případech, kdy vzniká v organismu obranná reakce, se tělo snaží s nemocí, potížemi bojovat, v té míře, jakou má imunitu a ochranné látky (přirozené a skutečné). Takové stavy mohou vznikat z různých důvodů, jako jsou například velké tepelné rozdíly, průvan, časový posun také oslabuje organismus, pokud se snažíte ihned žít podle odlišného časového pásma, ba i obyčejná (dnes vysmívaná) rýma, napadením parazity, jedy atd.. Ale osobně jsem si jist, že pokud se podaří ustanovit příčinu vzniku rýmy bez jakýchkoliv pochyb, bude vyřešena i otázka s viry nebo jinak – s onemocněními, ze kterých viní lékaři viry.

Základní buněčný materiál ze kterého jsou jednotlivé lidské organismy složeny, musí být velmi podobný (laicky řečeno – kompatibilní), či stejný, u všech jedinců jednoho druhu, protože jinak se nejedná o stejný druh tvora, v našem případě člověka. Je to nutné také pro rozmnožování a vzájemné stýkání (kontrareakci) mezi představiteli jednoho druhu, jinak by zemřeli a nerozením potomstva by druh (jako živý organismus) prakticky okamžitě vymřel, pokud by vůbec vznikl.

Při nemoci, která zasahuje tělo, se to samo stává jakýmsi „uzavřeným systémem“, který uvnitř sebe likviduje příčinu nemoci, jak ji chápe organismus. Někdy stačí – i u lidí – nejasná chuť na „něco“ nezvyklého (například dravci, kteří se živí výhradně masem najednou vyhledají „obyčejnou trávu“), aby se dodaly potřebné pomocné látky do „systému“, kde se „převažuje“ vnitro našeho těla. Při procesu uzdravování se tělo nejen snaží přímo zlikvidovat „to něco škodlivé“, ale zároveň pak škodliviny vyvádí z těla a vytváří náhradu za poškozené součásti organismu, pokud je to v genovém programu organismu.

Jestliže toto prochází na úrovni buněk, tak organismus se snaží zachraňovat buňky, pokud je to možné, a pak vydělují buňky jen a pouze „mrtvé a škodlivé“ části ven ze sebe a krev, či „něco“ jiného to vyplavuje a odstraňuje nakonec ven z těla. Jestliže se buňka nedá „opravit“, pak je ta zničena a rozložena na „stavební materiál“ a místo ní se „dosadí“ nová buňka. A opět se rozložená, zničená buňka odstraňuje po částech z organismu pryč. Tím se také v souvislosti se shodnou, totožnou stavbou organismu (buněk) dá objasnit, že stejné řetězce DNA a RNA jsou odhalovány i u lidí, kteří se nikdy nestýkali, ani se neznají a ani nejsou nějak napřímo příbuzní. A pokud pak hledáte podobný, či stejný řetězec, najdete jej nakonec prakticky u všech lidí a při laboratorním zpracování pak odhalíte „nemoc“, či ne, a také výběrem místa odběru a konkrétního stavu organismu v daný okamžik.

Takže celý proces nemoci je zesíleným bojem organismu proti „vetřelcům“, kdy tělo vynakládá co nejvíce sil na svou vlastní obranu a obnovu (proto je téměř vždy důležitý klid a „obvyklá léčebná“ strava a nápoje při chřipkových onemocněních).

A to je v podstatě celé tajemství, samozřejmě řečeno velmi zjednodušeně, ale snad srozumitelně. Pak jsou tu ty „vražedné řetězce“ i nevhodnost očkování (de facto vědomě tělu nepřátelskými látkami), tolik různých variací virů, které jsou živé neživé. Navíc nikdy se neočkovalo V PRŮBĚHU EPIDEMIE, protože se to vždy počítalo za nevhodné ze zdravotního hlediska a rizika „dodání“ dávky „nepřátel z cizího těla“ navíc. A ještě navíc jsou vakcíny zhotovovány z krve a „stavebního“ materiálu NAPROSTO ODLIŠNÝCH DRUHŮ ORGANISMŮ od lidského.

Když si „píchnete“ dávku jakékoliv opičí krve (nebo jakéhokoliv jiného zvířete) do těla přímo, což je podobné struktuře „koncentrované“ vakcíny, pak si i oficiálně „uznávané“ (pokud neprozradíte, že se jedná o antitest proti virům) přivodíte spoustu zdravotních problémů a každý lékař vás bude mít přinejmenším za idiota. Ostatně pokud si vzpomeneme na krevní skupiny (kdo je objevil? víte to?), pak i krev stejného druhu může zabít jednotlivce „pouze“ s jinou skupinou krve, takových případů bylo přece hodně a i dnes se, i když vzácně, stávají, především z lajdáctví personálu.

Když se malinko zamyslíme, pak právě toto vysvětluje vše. Jen pak „zbývá“ objasnit, jak právě třeba rychlé a velké tepelné skoky, kterým vystavujeme náš organismus, vytváří poškození uvnitř našeho těla a čím toto pak vyvolává obrannou reakci organismu. Jaký je vlastně onen „rýmový“ mechanismus. Prostě, co poškozujeme naši imunitu.

Ovšem, když si vezmeme Ivermektin (Chemická sloučenina: Ivermektin je širokospektrální antiparazitikum používané v humánní i veterinární medicíně proti parazitickým hlísticím a některým ektoparazitům, jako jsou vši nebo zákožky. Z chemického hlediska patří mezi makrocyclické laktony.), pak se nabízí myšlenka, jestli není nemoc vyvolávána nějakými parazity v našem těle...

Jinak už je na řadě jenom jediná možnost – bojová chemická látka biologického původu ...

Není ostudou se splést a přiznat si to i po dlouhé době, ale nebetyčnou ostudou a hloupostí je setrvávat v omylu slepě a tupě za každou cenu ... Každý den v omylu, kdy už víme, že se mýlíme, ale nepřiznáme si to, není již ostudou, je zločinem.

Zdroj: [Muchin Jurij Ignatijevič](#)

Přeložil a doplnil Bedřich Vinopalník